БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ЖАЛБИ
07 12 2020
US-02-13-1-393-19

Broj: S1 3 U 033927 19 U
Sarajevo, 01.12.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Mipex auto RS d.o.o. Banja Luka, ul. Miloša Crnjanskog br. 55, koga zastupa advokat Tatjana Ćurlik iz Banja Luke, ul. Aleja Svetog Save br. 34, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-2135-7/19 od 19.09.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ul. Jovana Dučića br. 23/1, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici, održanoj dana 01.12.2020. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na tekst tenderskog dokumenta broj: 01-370-59/19 od avgusta 2019. godine, ugovornog organa Republika Srpska, Opština Rogatica, u postupku javne nabavke „komunalno vozilo za odvoz otpada (novo vozilo). Odbijen je i zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka, kao i troškova pravnog zastupanja.

Protiv osporenog rješenja, tužitelj je podnio tužbu, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnih propisa i bitnih povreda odredaba upravnog postupka. Tužbom ukazuje da je u konkretnom postupku ukazivao na nezakonit tenderski dokument u dijelu kojim je naveden rok isporuke predmetne nabavke od 40 dana. Navedeni rok je neprimjeren, jer je tužitelj u žalbenom postupku dostavio i dokaze da se radi o složenom proizvodu, za čiju nabavku se ne može staviti rok ispod 90 dana (minimalno). Tužitelj je zbog dokaza koje ima, u ovom smislu tražio i obnovu postupka, koju je tuženi također odbio. Na smišljen i manipulativan način tužena opravdava rok postavljen u tački 7.3. tenderskog dokumenta, obzirom da, u skladu sa članom 47. Zakona o javnim nabavkama BiH, ugovorni organ propisuje minimalne uslove u pogledu finansijske i

ekonomske sposobnosti, a navedeni prigovor tužena nije cijenila. Osim toga, tužena nije obrazložila ni prihvatila, suprotno zakonu, navod da je tačka 7.4.1. b) neprecizna i suprotna odredbi člana 53. stav 1. Zakona. Ovo iz razloga jer tražena dokumentacija koja se dostavlja kao dokaz za proizvođača šasije ili nadogradnje, nije definisana jasno, pa se ne zna koji od ova dva dokumenta su važeći i prihvatljivi. Slijedom navedenog, predlaže sudu da tužbu tužitelja uvaži, poništi osporeno rješenje i predmete vrati tuženoj na ponovno postupanje i obaveže je na naknadu troškova tužitelju u iznosu od 877,50KM na ime sastava tužbe i takse na tužbu.

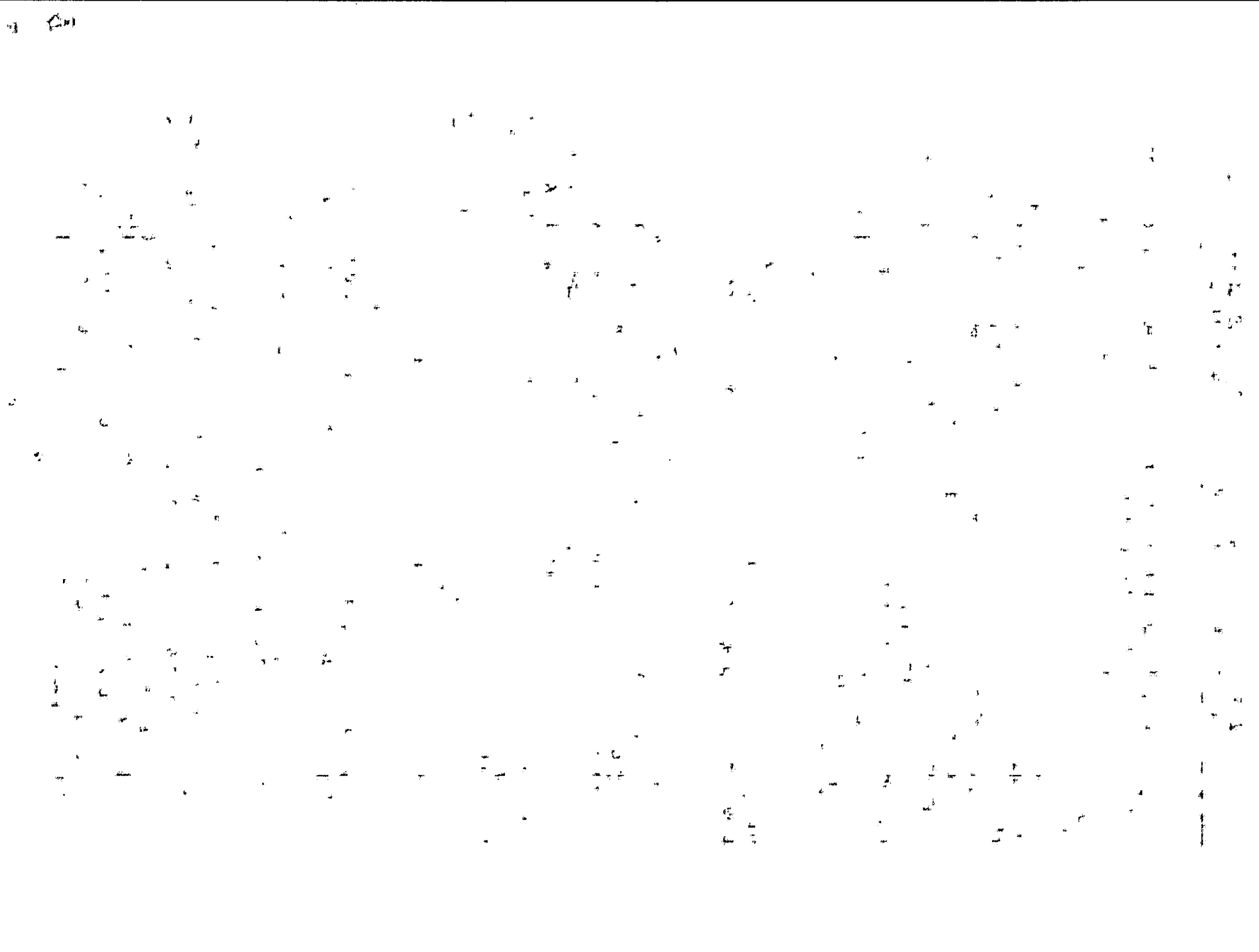
U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Ugovorni organ je u svom izjašnjenju predložio da se tužba odbije.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na tenderski dokument ugovornog organa Republika Srpska, Opština Rogatica, u postupku javne nabavke „komunalno vozilo za odvoz otpada (novo vozilo). Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je ocijenio da nisu osnovani žalbeni prigovori da je u konkretnom slučaju rok za isporuku vozila (40 dana) neprimjeren, te je ocijenio da se činjenica da drugi ugovorni organi ostavljaju duži rok za ovakve isporuke, ne može uzeti kao dokaz. Tuženi je ocijenio i da ugovorni organ u tenderskom dokumentu, tačka 7.3.2. i 7.4.1. nije povrijedio odredbe Zakona o javnim nabavkama BiH, jer su navedeni uslovi jasni i nisu diskriminatorni. Također, svi zahtijevani dokazi iz tačke 7.4.1. su jasni i odnose se na predmetno vozilo. Kako u smislu odredbe člana 102. Zakona o javnim nabavkama BiH, tužitelj nije dokazao povrede, na koje ukazuje u žalbi, donesena je odluka kao u dispozitivu pobijanog rješenja.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, pobijano rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon predhodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu s članom 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), ugovorni organ je dužan da poduzima sve potrebne mjere, kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačima, uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti, što u konačnici podrazumijeva primjenu istih uslova za sve sudionike u postupku javne nabavke. Načelo jednakog tretmana i nediskriminacije, ugovorno tijelo treba poštivati tokom cijelog procesa nabavke, počinjući sa pripremom tenderske dokumentacije i uspostavom zahtjeva koje trebaju ispuniti ponuđači zainteresovani za javnu nabavku, pa sve do odabira ponuđača i dodjele ugovora. Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak, koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Zbog toga je i propisan oblik i sadržaj tenderske dokumentacije, koji u sebi sadrži i tehničke specifikacije roba i/ili usluga, koje su predmet javne nabavke. Ured za razmatranje žalbi BiH je nadalje nadležan da postupa u skladu s članom 111. ovog Zakona i da, ex offo, pazi na apsolutno bitne povrede postupka, a jedna od tih povreda jeste neusklađenost



tenderske dokumentacije sa Zakonom (član 103. Zakona o javnim nabavkama BiH). U odredbi člana 48. Zakona, zakonodavac je propisao da ugovorni organ može, zavisno od vrste, količine ili obima ili namjene predmeta nabavke, zahtijevati dokaze koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost, a u postupku javne nabavke robe, ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti /ponuđača, ali u konačnici propisuje minimalne uslove za kvalifikaciju ponuđača.

S tim u vezi, ovo vijeće je izvršilo uvid u tenderski dokument broj protokola 01-370-59/19 u postupku nabavke komunalnog vozila za odvoz otpada (novo vozilo), tačka 6.1.4. *(opis predmeta nabavke i podaci o predmetu nabavke),* gdje je ugovorni organ naveo da je rok isporuke vozila 40 dana. Po ocjeni ovog vijeća, kako se to pravilno navodi i u obrazloženju pobijanog rješenja, nije osnovan prigovor da je navedeni rok neprimjeren i diskriminatoran. Dakle, radi se o komunalnom vozilu, a ne specijalnom vozilu, te veći broj ponuđača ima navedeno vozilo na stanju. Vijeće prihvata i da je rok od 40 dana za isporuku primjeren, imajući u vidu i da se u konkretnom slučaju radi o projektu, koji je vremenski ograničen odnosno zahtijeva nabavku komunalnog vozila kao preduslov za realizaciju ostalih aktivnosti projekta. S tim u vezi, tužitelj samo navodi da drugi ugovorni organi u sličnim predmetima ostavljaju duže rokove za isporuku ali to ne može biti dokaz da je rok neprimjeren i da je diiskriminatoran.

Također, proizvoljni i paušalni su tužbeni prigovori da je tenderski dokument postavljen diskriminatorno i to tačka 7.3.1 i 7.3.2. tenderskog dokumenta (strana 6), u kojoj su propisani uslovi za ekonomsku i finansijsku sposobnost ponuđača i dokazi na osnovu kojih će se izvršiti ocjena te sposobnosti. Naime, ugovorni organ je propisao uslove koje dostavljaju ponuđači iz RS-a i FBiH-a, spisak otvorenih računa ili Izvod iz jedinstvenog registra računa, u svrhu dokazivanja navedenog, ovjerenu kopiju potvrde svake poslovne banke kod koje ima otvoren račun. Ovakav uslov je i po ocjeni ovog vijeća postavljen jasno i nedvosmisleno. Također je definisan i uslov iz tačke 7.4.1. i 7.4.2. tenderskog dokumenta, jer je ugovorni organ jasno propisao da u smislu odredbe člana 49. Zakona o javnim nabavkama BiH, ponuđač mora biti proizvođač ili generalni zastupnik ili ovlašteni distributer ponuđenog vozila i imati servis u Bosni i Hercegovini, koji uslovi nisu u koliziji i u svakom slučaju su poznati tužitelju. Stoga tužitelj nije dokazao da su navedeni uslovi postavljeni konfuzno i da se ne zna koje potvrde su ponuđači u biti dužni dostaviti. Vijeće napominje da je, u skladu sa članom 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, propisano da je u postupku pravne zaštite žalilac dužan dokazati ili bar učiniti vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna.

Slijedom navedenog, pobijano rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), a tuženi je odgovorio na sve žalbene navode tužitelja u skladu sa članom 233. stav 2. tog Zakona. Prigovore koji se odnose na zahtjev tužitelja za obnovu psotupka ovo vijeće nije posebno razmatralo, obzirom da je protiv rješenja donesenog po tom zahtjevu, tužitelj imao mogućnost pokretanja upravnog spora.

Kako je tužba tužitelja odbijena, to u smislu člana 61.Zakona o upravnim sporovima BiH, tužitelju ne pripada pravo na potraživane troškove upravnog spora. Primjenom odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donesena je odluka kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

